Kære kongresdelegerede

Vi står for mig at se på en kongres, hvor vi på helt afgørende vis skal diskutere hvilken vej vores parti skal følge.

Vil vi følge en vej, hvor vores samfund i hele dets indretning vil sikre høj og lav samme standarder under sygdom, alderdom og under uddannelse, eller vil vi ligge lige i slipstrømmen af det borgerlige samfunds stadig større pres for liberaliseringer og fokus på individet under mottoet "frit valg", "frit valg", "frit valg" - ja for hvem - dem, der kan bruge det "såkaldte" frie valg, der jo er forbeholdt dem med penge. Vores tilgang til analysen af "frit valg" har desværre været præget af en ahistorisk tilgang der kan betegnes som en skandale.

Personligt er jeg nu nået frem til det Socialdemokrati som jeg meldte mig ind i 1993 med den nuværende formand desværre ikke længere er det bolværk mod angreb på fællesskabet som jeg antog partiet for at være. Med stadig større kraft har grupper i partiet og "DSU-formandsskabet" systematisk søgt at underminere demokratiske beslutninger taget på socialdemokratiske kongresser om at opretholde et stærkt demokratisk og lighedsfremmende fællesskab. Vi så det på 1998 kongressen med det fuldstændige uhæmmede og totalt ukritiske forslag om at vi i Socialdemokratiet skulle gå ind for udliciteringer uden begrænsninger.

Og i juni 2002 hvor Socialdemokratiets ledelse på Christiansborg siger ja til udliciteringer og frit valg i ældreplejen og brug af privatsygehuse velvidende at det er imod socialdemokratisk kongresbeslutninger fra 2000 - altså de beslutninger som man går ud fra at man vil efterleve i et demokrati, og beslutninger taget af os, der har stemmeret i dag. Jeg tog kontakt til partiets formand to gange, men kortsigtede taktiske Christiansborg hensyn vejede tungere end demokratiske beslutninger truffet på kongressen i 2000. Der var borgerligt flertal for forslaget om udbud af ældreplejen og brug af privatsygehuse, og partiet kunne have stemt imod, men nej. Selv det Radikale Venstre stemmer i mod med socialdemokratiske argumenter - ja, hvor langt skal vi egentlig ud?

Og nu hører vi at den person som partiets formand tilsyneladende havde forestillet sig som partiets kommende politiske ordfører udtale til JP og Information, at han principielt ikke er imod tilkøbsydelser på nogen områder.

Vi lader den lige stå: - ingen grænser for tilkøbsydelser. Ja, vedkommende fik endda den ide at man skulle kunne købe sig til en enestue på et sygehus, og så kan alle

dem, der ikke har råd så ligge på flersengsstuer. Der da ikke noget at sige til at Socialdemokratiet i folks bevidsthed er ved at fjerne sig helt og aldeles fra vores grundlag. Forstil jer at det var jer der var indlagt et sygehus, ingen penge, og må tage til takke med socialdemokratisk godkendt ulighed i en situation, hvor man er svagest - får det det bedste op i mennesker eller det værste. Hvis man tror at man skaffer flere stemmer til venstrefløjen ved en sådan politik skal man tro om. Man vil i stedet skubbe tusinder af mennesker ud til det yderste højre. Socialdemokratiet vil blive et ordinært parti. Hvor er retningen vil befolkningen med rette spørge?
Lad socialdemokrater i stedet med stolthed og begejstring i stemmen kunne sige at vi vil skabe mere reel lighed, mere tryghed i hverdagen og lige muligheder. Derudover bør man arbejde for en "uddannelsesgaranti" set i lyset af globaliseringen og det nye arbejdsmarked, "grønne jobs" og forskning, og en indvandringspolitik, hvor der bliver set på de reelle muligheder for jobs og ikke en eller anden virkelighedsfjern opfattelse af at vi kan skaffe alle nydanskere jobs med det arbejdsmarked vi har i dag. Lad os tænke visionært og nyt på disse områder.
I stedet har "frit valgs" begrebet fuldstændigt og aldeles lammet Socialdemokratiet og er nu afgørende ved at underminere Socialdemokratiets muligheder for at sætte en selvstændig dagsorden.
Socialdemokratiet skal være et bolværk mod højredrejningen og ikke en del af den.
Tak for ordet.